B. A. R.
47395 II
804679

Traian Golea

Răspuns la

"DECLARATIA REGELUI MIHAI ASUPRA RASISMULUI ROMÂNILOR"

publicată în **"Epoca"**,

11 Iulie 1991

Romanian Historical Studies
1997

Traian Golea

Răspuns la

"DECLARATIA REGELUI MIHAI ASUPRA RASISMULUI ROMÂNILOR"

publicată în **"Epoca"**,

11 Iulie 1991

ACADEMIA ROMANA
BIBLIOTECĂ

Romanian Historical Studies
1997

47315

804679

EPOCA -

DE LA SECRETARIATUL CASEI REGALE AM PRIMIT SPRE PUBLICARE URMĂTORUL MESAJ. DEFININD REGRETUL PROFUND AL M.S.REGELE MIHAI I FAȚĂ DE CRIMELE SĂVÎRȘITE DE POPORUL ROMÂN ÎMPOTRIVA CONCETĂȚENILOR DIN COMUNITATEA EVREIASCĂ. REDĂM TEXTUL:

DECLARAȚIA REGELUI MIHAI I ASUPRA RASISMULUI

Ca urmare a prăbușirii sistemului comunist, popoarele din Europa Răsăriteană și Centrală descoperă adevărul istoric asupra ultimelor decenii. Numai privind trecutul în față, oricît de grea ar fi această povară și numai restabilind adevărul, societatea noastră va putea recîștica pacea sufletească necesară progresului. În acest spirit, chem pe toți românii să facă cu adevărat față dureroasului subiect al holocaustului. Făcînd aceasta, vom fi printre națiunile care suferă din cauza acestei perioade îngrozitoare din istoria omenirii. Atît învingătorii, cît și învinșii, agresori și victime, vor trebui, mai devreme sau mai tîrziu, să se prezinte la judecata lui Dumnezeu.

Vorbind în numele Familiei mele și, nădăjduiesc, în numele tuturor românilor, doresc să exprim din nou regretul și durerea mea profundă, față de suferințele impuse fraților și surorilor noastre întru Dumnezeu, cetățenii români de origine evreiască, care au pierit în timpul acestei conflagrații. Deși este adevărat că majoritatea evreilor, precum și cea a țiganilor care au trăit sub administrația românească în timpul celui de-al doilea război mondial nu au fost deportați în lagărele de exterminare fasciste din Germania, nu este mai puțin adevărat că numeroși oameni au fost transportați în lagăre de concentrare, unde au murit de foame, de lipsă de îngrijire și de persecuții. Nu putem uita discriminarea la care au fost supuși concetățenii noștri de origine evreiască în această înspăimîntătoare perioadă, pogromurile din unele orașe sau distrugerea în masă a comunității evreiești din Transilvania de Nord. Ei vor rămîne întotdeauna compatrioții, frații și surorile noastre și, în această zi solemnă, vă îndemn: AMINTIȚI-VĂ DE EI.

Firește, nu putem uita nici pe acei români care au încercat să-și salveze compatrioții. Ne amintim de acțiunile oamenilor politici și altor oameni din rîndurile poporului, care

au ajutat pe evrei să scape de persecuţii. Dar, din nefericire, eforturile lor nu au reuşit peste tot, în faţa valului teribil de violenţă care s-a abătut asupra întregului continent.

Să nu ne lăsăm înşelaţi de comparaţii fără noimă, între tragedia noastră şi cea a minorităţilor etnice din alte ţări. Chiar dacă numai unul din concetăţenii noştri ar fi pierit, chiar dacă numai o singură persoană, care avea dreptul să se aştepte la protecţia noastră, nu a primit-o, atunci se poate spune că noi toţi n-am fost la înălţimea chemării noastre morale, şi de aceea trebuie să tragem concluziile corespunzătoare.

Prima învăţătură este că antisemitismul, sau ura faţă de orice rasă dă naştere la dictaturi. Criminalii care au distrus case, sinagogi şi oameni acum o jumătate de veac, au distrus şi democraţia parlamentară a României. Iar racila pe care au răspîndit-o, ne-a devorat, pînă la urmă, pe toţi.

A doua învăţătură pe care trebuie să o tragem, de pe urma acestor evenimente, este că numai cunoscînd trecutul nostru vom putea evita aceleaşi greşeli în viitor.

Să nu ne lăsăm amăgiţi de demagogi, care încearcă să ne convingă că dificultăţile noastre temporare se datoresc "comploturilor internaţionale", "străinilor" sau minorităţilor etnice. Departe de a fi o sursă de slăbiciune, minorităţile naţionale îmbogăţesc cultura şi societatea noastră. Contribuţia lor faţă de România trebuie să fie salutată şi admirată, iar drepturile lor, ca cetăţeni egali, trebuiesc respectate întotdeauna.

Familia mea mi se alătură, pentru a ne aminti de actele îngrozitoare comise pe pămîntul nostru. Îndemn pe toţi cetăţenii ţării noastre de a înălţa azi rugi pentru prosperitatea patriei. Să găsim consolare în convingerea că, atunci cînd democraţia va fi într-adevăr restabilită în România, vom putea spune că sacrificiile strămoşilor noştri, indiferent de originea lor etnică, nu au fost zadarnice. Invit pe toţi fiii şi fiicele cetăţenilor noştri de origine evreiască, oriunde s-ar afla, să vină şi să viziteze ţara noastră, ajutînd cu toate forţele lor la reconstruirea a ceea ce intoleranţa, violenţa şi dictatura au vrut să distrugă acum 50 de ani.

BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE

Introducere

In completarea broşurii **"Cum se regizează condamnarea unui popor"** publicată în 1992 şi 1995, unde redăm în final rezoluţia Senatului American Nr. 52 din 11 Iulie 1991 prin care se condamnă poporul român ca fiind antisemit, şovin şi fascist şi că ar reabilita criminalii de război, redăm mai jos şi **"Declaraţia Regelui Mihai I asupra rasismului"** Românilor, publicată in ziarul **"Epoca"** din Bucureşti tot în 11 Iulie 1991, care mi-a scăpat la timpul său şi care la fel condamnă poporul român. Atât rezoluţia Senatului cât şi declaraţia Regelui Mihai, după cum vedem, au apărut în aceaşi zi şi în urma aceloraşi presiuni exercitate de Rabinul Moses Rosen prin declaraţiile sale din 1 Iulie 1991 făcute la Iaşi cu ocazia comemorării a 50 de ani de la **"deportarea evreilor din Iaşi"**, măsură luată de Antonescu ca urmare a sabotajelor la care s'au dedat evreii din Iaşi împotriva armatei române atunci în război cu Rusia Sovietică. Iaşul fiind aproape de frontiera cu Rusia, evreii încercau să-i ajute pe Ruşi să ocupe oraşul.

Moses Rosen a afirmat cu această ocazie că Românii ar fi responsabili pentru omorîrea a 400.000 de evrei în holocaustul împotriva lor şi că din cauza teroarei exercitate de guvernele României această cifră nu a putut fi făcută cunoscut din 1941 şi până în 1991 şi că **"nici lacrimi nu au îndrăznit să verse pentru aceste victime ale lor"**, acuzaţii publicate de **"New York Times"** din 2 Iulie 1991. La aceste acuzaţii ale lui Moses Rosen s'a alăturat şi Elie Wiesel prin declaraţiile sale care au apărut tot in **"New York Times"** a doua zi, 3 Iulie 1991. Elie Wiesel a declarat: **"Eu mă adresez conducătorilor acestei ţări. Sper că Dvs vă este**

clar că reprezentanții Dvs. întâmpină greutăți în lume ca să mobilizeze simpatie şi suport politic şi economic pentru Dvs. Imaginea Dvs nu este din cele mai bune în străinătate. Asta ar trebui s'o ştiți. Ar trebui să ştiți că dacă antisemiții nu sunt mustrați public, voi veți suferi. Veți fi izolați. Occidentul vă urmăreşte cu mirare, cu spaimă şi cu groază." (Vezi broşura **"Cum se regizează condamnarea unui popor"** de Traian Golea)

Regele Mihai, prin declarațiile sale, se alătură acuzațiilor aduse Românilor de Moses Rosen şi dă curs imediat somațiilor lui Elie Wiesel, de a **"mustra public antisemiții români"**. In continuare Regele Mihai ne învită **"...să privim trecutul în față, oricât de grea ar fi această povară; numai restabilind adevărul societatea noastră va putea recâştiga pacea sufletească...."** Ne declarăm desigur total de acord cu principiul enunțat de Regele Mihai, acela de a **restabili adevărul**, numai că acuzațiile sale sunt total contrare adevărului. Poporul român a fost victima atacurilor evreeşti, iar aceşti mult compătimiții săi **"compatrioți"**, **"frați şi surori"**, au fost agresorii. Rolurile în declarația sa sunt total răsturnate pe dos. Pentru a motiva aceasta contrazicere ce-o facem acestor declarații, redăm mai jos:

- însemnările din jurnalul tatălui său, Carol al II-lea,
- articolul **"De ce atâta ură?"**, de Nicolae Iorga,

amândouă preluate din **"Aşa a început holocaustul împotriva Românilor",** de istoricul Ghgeorghe Buzatu apărută în 1995 la Bucureşti.

- Declarația lui Dr. W. Fildermann, preşedintele Comunității Evreilor din România" pe timpul războiului, in care ni se spune că Mareşalul a făcut tot ce i-a stat în putință pentru a-i salva pe evreii, şi
- Un răspuns al lui Antonescu către Filderman, prin care işi justifică anumite măsuri obligatorii luate pentru a-i

proteja de furia poporului din cauza **"oribilei lor purtări din timpul ocupației acestor pământuri românești de către Ruși"**.

Ii mai recomandăm Regelui Mihai ca documentare în această problemă și broșura evreului din Nordul Transilvaniei, Dr. Oliver Lustig, **"Denaturări și falsificări care denaturează și profanează memoria victimelor terorii horthiste"**, republicată în editura noastră anul trecut și în care Lustig declară că în România nu a fost omorît niciun evreu. Dimpotrivă, România a fost refugiu pentru cei persecutați din țările vecine.

Tot ca documentare asupra situației evreilor din România în timpul războiului îi mai recomandăm Regelui Mihai și broșura lui Sabin Manuilă, fostul director al **Institutului Central de Statistică al României**, în colaborare cu Dr. W. Filderman, fostul **președinte al Comunității Evreilor din România**, publicată în 1957 și reapărută în editura noastră în 1996.

Tinem să ne exprimăm totala amărăciune și decepție ce ne cuprinde citind **Declarația** Regelui Mihai, anume că a putut crede că poporul român ar fi fost capabil de astfel de crime care i se impută. Documente sunt suficiente, dacă sunt urechi care să audă și inimă care să simtă și plângerile românilor. Chiar atât de puțin să cunoască **Regele Mihai I al Românilor** poporul său? Il rugăm să consulte documentele înșirate mai sus și-l invităm să citească mai ales **Creștinismul românesc** de Simion Mehedinți ca să afle de ce sunt și mai ales de ce nu sunt capabili Românii.

Sperăm că acum, după ce Regele Mihai va fi aflat **adevărul** despre pretinsul holocaust al evreilor din România, își va cere iertare de la Români și va găsi aceleași cuvinte de compasiune și simpatie și pentru acești **"compatrioți"** ai săi, **Români**, cei care au fost singurele, realele și tragicele victime atât ale holocaustului cât și mai apoi ale teroarei

comuniste instaurată la noi (şi peste tot) tot de evrei şi în care ei au jucat şi rolul de călăi ai poporului român (Colonelul Nikolski et Co). In continuare mai sperăm că Regele Mihai va rosti aceleaşi cuvinte de dojană pe care le-a avut pentru Români şi pentru vinovaţii de crime împotriva Românilor, acei răufăcători care au provocat dezastrul ce s'a abătut acum cinci decenii şi jumătate asupra României şi care încă mai dăinue.

Atacurile Evreilor împotriva Românilor la retragerea din Basarabia în jurnalul lui Carol al II-lea

Aceste rapoarte ale Marelui Stat Major au fost trimise şi Regelui Carol al II-lea, care în jurnalul său personal a consemnat:

La 29 Iunie 1940: *"Excese de orice fel ale populaţiei minoritare, mai ales evreii, care atacă şi-i insultă pe ai noştri; au fost ofiţeri batjocoriţi, unităţi desorganizate."*

La 30 Iunie: *"Incidente, mai ales cu populaţia evreiască, au avut loc pretutindeni. Din această cauză evacuările în multe locuri au fost imposibile. S'au împuşcat funcţionari, s'au atacat chiar unităţi militare."*

La 1 Iulie 1940: *"Tot aceleaşi ştiri asupra exceselor şi agresiunilor din partea evreilor şi comuniştilor. Ele se fac mai ales asupra ofiţerilor care sunt adesea bătuţi şi degradaţi."*

La 3 Iulie 1940: *"Stirile din Basarabia sunt foarte triste. Astăzi a fost ultima zi a evacuării şi a fost hotărîtă zi de doliu naţional. Evreii şi comuniştii s'au purtat într'un mod oribil. Asasinatele şi molestările mă fac să mă tem că se vor produce reacţii primejdioase."*

La 6 Iulie 1940: *"Stirile din ţară sunt îngrijorătoare; purtarea evreilor din Basarabia şi Bucovina a fost aşa de rea cu ocazia evacuării încât a provocat o reacţie şi o indignare care se manifestă prin excese, asasinate, devastări.*

Toate acestea sunt consemnări în jurnalul lui Carol al II-lea pe care noi le-am extras din: **"Aşa a început holocaustul împotriva Românilor".**

* * *

Cu toată cenzura presei, ziarele au relatat scene din cursul evacuării, insistând asupra exceselor evreieşti. A excelat *Universul.* iar neîntrecutul Nicolae Iorga s'a situat din nou în centrul atenţiei opiniei publice naţionale şi internaţionale cu nepieritorul său articol publicat în *Neamul Românesc* din 6 Iulie 1940, sub titlul

"De ce atâta ură ?"

"Se adună şi cresc văzând cu ochii documentele şi materialele, actele oficiale şi declaraţiile luate sub jurământ."

"Inalţi magistraţi şi bravi ofiţeri, cari şi-au riscat viaţa ca să apere cu puterile lor retragerea şi exodul românilor, au văzut cu ochii lor nenumărate acte de sălbăticie, uciderea nevinovaţilor, lovituri cu pietre şi huiduieli. Toate aceste gesturi infame şi criminale au fost comise de evreimea furioasă, ale căror valuri de ură s'a deslănţuit ca sub o comandă nevăzută."

"De ce atâta ură ?"

"Aşa ni se răsplăteşte bunăvoinţa şi toleranţa noastră ?"

"Am acceptat acapararea şi stăpânirea iudaică multe decenii şi evreimea se răzbună în ceasurile grele pe care le trăim. Si de nicăiri o dezavuare, o rupere vehementă şi publică de isprăvile bandelor ucigaşe de sectanţi sangvinari. Nebunia organizată împotriva noastră a cuprins târguri, oraşe şi sate."

"Fraţii noştri îşi părăseau copii bolnavi, părinţi bătrâni, averi agonisite cu trudă. In nenorocirea lor ar fi avut nevoie de un cuvânt bun, măcar de o fărâmă de milă. Sprijin cald şi un cuvânt înţelegător, fie şi numai sentimental, ar fi fost primit cu recunoştinţă. Li s'au servit gloanţe, au fost sfârtecaţi cu topoarele, destui dintre ei şi-au dat sufletul."

"Li s'au smuls hainele şi li s'au furat ce aveau cu dânşii, ca apoi să fie supuşi tratamentului hain şi vandalic . Românimea aceasta, de o bunătate prostească faţă de musafiri şi jecmănitori, merita un tratament ceva mai omenesc din partea evreimii care se lăuda până mai ieri că are sentimente calde şi frăţeşti faţă de neamul nostru în nenorocire", îşi încheie profesorul Iorga dureroasa sa răbufnire.

MARESALUL ANTONESCU SI EVREII

Fostul preşedinte al Comunităţii evreilor din România, Dr. W. Filderman, la procesul de la Berna, 1956, a delarat (în *"Stindardul"* lui I.V.Emilian de la München, Oct. 1978): *"In timpul dominaţiei hitleriste am stat în contact continuu cu Mareşalul Antonescu, care a făcut tot ce a putut pentru a îndulci soarta Evreilor expuşi persecuţiei rasiale naziste. Am fost martor la scene mişcătoare de solidaritate şi ajutor între Români şi Evrei pe vremea imperiului nazist în Europa. Mareşalul Antonescu a rezistat cu succes presiunii naziste care cerea măsuri aspre contra Evreilor. Voi aminti numai urmă-toarele exemple: E graţie intervenţiei energice a Mareşalului că deportarea a mai mult de 20.000 de evrei din Bucovina a fost oprită; el mi-a dat paşapoarte* ***în alb*** *pentru a salva de teroa-rea nazistă evreii din Ungaria, a căror viaţă era în pericol. E graţie politicei sale că averile evreilor au fost puse sub un regim de administraţie transitoriu care, prefăcându-se că le înstreinează, le asigura păstrarea în scopul restituirii la momentul potrivit. Menţionez aceste lucruri pentru a sublinia faptul că poporul român, atât cât a avut, chiar într'o măsu-ră... limitată, controlul ţării, a demonstrat sentimentele sale de omenie şi de moderaţie politică."*

Mareşalul Ion Antonescu: Răspuns la o intervenţie a Dr. W. Filderman, Bucureşti, 4 Febr. 1944: *"După cum v'am arătat şi verbal, am fost nevoit să evcacuez Evreii din Basarabia şi Bucovina pentru că* ***din cauza oribilei lor purtări*** *din timpul ocupaţiei acestor pământuri româneşti de către Ruşi,* ***populaţia era atât de îndârjită împotriva lor*** *încât, fără această măsură de siguranţă, ar fi dat naştere la cele mai odioase pogromuri. Deşi hotărîsem să evacuez pe toţi evreii din Basarabia şi Bucovina, prin diverse intervenţiuni şi demersuri am fost împiedecat s'o fac.* ***Azi regret că n'am făcut-o,*** *pentru că am constatat că dintre evreii rămaşi se recrutează* ***instrumentele cele mai numeroase ale duşmanilor ţării .*** *Se înţelege de la sine ca în aceste condiţii este o imposibilitate morală şi politică să consimt la aducerea evreilor din Transnistria. Să nu se conteze deci pe aceasta. Voi da însă dispoziţie să fie scoşi toţi din imediata apropiere a frontului şi aşezaţi în sudul Transnistriei, de unde comuni-tatea evreiască, prin relaţiunile ce are în străinătate, îi va putea scoate din ţară."*

Aducem mai jos trei citate menite să-l ajute pe Regele Mihai să înțeleagă problema evreească:

Oscar Levy

"Oscar Levi, erudit, din Anglia, citat de William Grimstad, în **"Antizion",** pag. 160 din **"The World Significance of the Russian Revolution',** de George-Pitt Rivers:

"Nu există o rasă mai enigmatică, mai fatală decât cea evreiască. Problema evreilor şi a influenței lor asupra prezentului şi trecutului omenirii atinge rădăcina tuturor lucrurilor şi ea trebue luată în discuție de orice gânditor.

"D-ta scoți în evidență cu o uşoară indignare marele pericol care izvoreşte din prevalența evreilor în finanțe şi'n industrie, şi a preponderenței lor în răscoale şi revoluții. Dumneata evidențiezi legătura dintre imensa internațională financiară şi internaționala colectivistă a lui Marx şi Trotsky, care nu este altceva decât ***tehnica strigătelor de atras în capcană****. Intreagă această nenorocire şi mizerie economică şi politică o poți urmări până la ultima ei sursă - care este evreul.*

"E greu de găsit un eveniment în Europa modernă care să nu-şi aibă originea la evrei. Ia, de exemplu, marele război, care pare să fie spre sfârşit. Intreabă-te, care i-au

fost cauzele şi justificarea? Toate ideile îşi găsesc izvorul la evrei. Ai menţionat cu surprindere că evreii sunt forţa motrice atât în communism, cât şi în capitalism, atât pentru ruina materială cât şi pentru cea spirituală a omenirii. De la Moise la Marx, în practică şi în teorie, în idealism şi'n materialism, în filosofie cât şi în politică, ei sunt astăzi ceeace au fost mereu, devotaţi pasionali cauzei şi scopurilor lor rasiale.

"Dar dumneata poţi răspunde că toate aceste viziuni sunt eronate. Uită-te te rog unde au adus omenirea? N'au avut ei parte în ultimii 300 de ani de o judecată dreaptă, de un tratament echitabil? Cât timp crezi că ni-i vei mai recomanda şi ni-i vei mai impune?

"La aceste întrebări ale dumnitale eu am un singur răspuns: ***dumneata ai dreptate!*** *Acest reproş este justificat şi pe această bază comună eu sunt dispus să ne strângem mâinile şi să te apăr împotriva oricărei acuzaţii că ai promova ura rasială.*

"Dacă d-ta eşti un anti-semit, atunci eu, semitul, sunt şi eu un anti-semit, şi încă unul mai înverşunat decât eşti d-ta. Noi, evreii, am greşit, prietenul meu, noi ne-am abătut mult prea mult. Noi, care am pozat în salvatorii omenirii, nu mai suntem astăzi decât seducătorii ei, distrugătorii ei, incendiatorii ei, călăii ei. Noi, care am promis să vă conducem spre un nou rai, am reuşit până la urmă să vă conducem într'un nou iad.

"Nu există niciun progres, şi cel mai puţin unul moral. Si este de-a dreptul morala noastră care a împiedecat orice progres. Ma uit la această lume şi mă cutremur când văd prăbuşirea ei. Mă cutremur cu atât mai mult cu cât ştiu cine este autorul moral al acestei prăbuşiri...."

Benjamin Franklin

Benjamin Franklin este unul din fondatorii Statelor Unite. Redăm mai jos parte din discursul său la **Convenția Constituției din Filadelfia** din 1787, unde proiectul de Constituție a fost supus spre aprobare (citățm din aceeaşi carte **"Antizion"** de William Grimstad, pag. 54-55):

In **Declarația** sa, Regele îi invită pe evrei să revină în România să **"ajute"** la reconstruirea ei. Să-l vedem pe Bejamin Franklin ce spune despre **"ajutorul"** ce-l vor da evreii la ridicarea Americii:

"Sunt total de acord cu Generalul Washington, că noi trebue să protejăm această tânără națiune de o influență insidioasă şi penetrantă. Această amenințare, domnilor, vine din partea evreimii.

"In oricare țară s'au stabilit ei în număr mai mare, au scăzut moralul, au depreciat integritatea comercială, s'au separat ei înşişi şi nu s'au asimilat; au bârfit şi au încercat să submineze viața creştină pe care este aşezată națiunea noastră ca Stat; au constituit un Stat în Stat şi când au fost înfruntați, au încercat să stranguleze acea țară prin boicot financiar, cum s'a întâmplat cu Spania şi Portugalia.

"De peste 1700 ani, ei îşi deplâng soarta şi au fost exilați din patria lor, Palestina. Dar domnilor, orice le-ar da lumea, ei vor găsi mereu pretexte de nemulțumire şi vor să aibă mai mult. De ce? Pentru că ei sunt vampiri şi vampirii nu trăesc pe alți vampiri. Ei nu pot trăi prin ei înşişi, ei trăesc doar pe spinarea creştinilor şi a altor popoare. "Dacă nu-i excludeți din aceste State Unite acum prin această Constituție, în mai puțin de 200 de ani ei vor fi aici într'un număr atât de mare încât vor domina şi vor devora întreaga țară. Vor schimba şi forma de guvernământ pentru care noi Americanii ne-am vărsat sângele, ne-am sacrificat viața şi

ne-am periclitat libertatea.

"Dacă nu-i veţi exclude acum, în mai puţin de 200 de ani urmaşii noştri vor lucra câmpurile pentru a le asigura lor subzistenţa, în timp ce ei vor şedea comozi în centralele de administraţie şi-şi vor freca mâinile de isprava dobândită. Vă previn, domnilor, că dacă nu-i veţi exlude pe aceşti evrei acum pentru totdeauna, copiii noştri vă vor blestema în mormintele voastre.

"Evreii, domnilor, sunt asiatici şi rămân asiatici chiar dacă sunt născuţi în altă parte, oriunde, şi după oricâte generaţii; cu toate că sunt departe de Asia, ei nu vor deveni altfel. Ideile lor nu sunt conforme cu ale Americanilor şi nici nu vor deveni, chiar dacă vor trăi în mijlocul nostru multe generaţii. Leopardul nu-şi poate schimba năravul. Evreii sunt o ameninţare pentru această ţară. Ei trebue să fie eliminaţi prin chiar această Convenţie Constituţională."

Marcus Eli Ravage
Evreu din România
în
"Century Magazin", Februarie 1928

"Voi încă n'azţi început să apreciaţi adâncimea vinovaţiei noastre. Noi suntem intruşii. Noi suntem subversivii. Noi v'am luat lumea voastră naturală, idealurile voastre, destinul vostru, şi am făcut ravagii cu ele. Noi am fost la rădăcina nu numai a ultimului mare război, ci şi la toate revoluţiile majore din istoria voastră. Noi am adus neînţelegeri, confuzii şi frustraţii în viaţa voastră privată şi publică şi noi încă o mai facem. Nimeni nu vă poate spune cât timp vom continua aşa. Cine ştie ce destin măreţ aţi fi avut dacă noi v'am fi lăsat în pace."

ROMANIAN HISTORICAL STUDIES

Traian Golea
901 NE 14th Avenue, Apt. 601
Hallandale, Florida 33009, U.S.A.

ACADEMIA ROMANA
BIBLIOTECĂ

I 96/22/2001